

Сынъ. Наздраво ти ся обѣщавамъ, чи щѣ да слушамъ твой-атъ совѣтъ и щѣ да ся владамъ по него. Азь іоше сега, като дѣте, осещамъ голѣмъ радостъ въ себеси, кога мя заведешъ въ Церквѣ, ако и да не сѣмъ знаилъ до сега чисто, защо ся ходи тамъ; а сега, като мя научи, колка велика полза е за челоуѣка, когато ходи прилѣжно въ Церквѣ, сѣсъ се сѣрце щѣ да ходѣ тамъ, да слушамъ онаѣ Божественнѣ наукѣ, която ся прочита, и нищо не ще да мя върни отъ намѣреніе то ми. — Раскажи ми, моля, сега нѣщо и за Святы тѣ Тайны.

Отець. Свято то Крещеніе много ползѣ принося на наше то добро воспитаніе; защото при Крещеніе то ся обричамы Богу, чи щемъ да останимы въ православнѣ тѣ върѣ до смъртъ тѣ си, и чи щемъ да живѣймы по Божій-атъ законъ. Това обѣщаніе, сыне, което смы обѣщали на Бога, треба и да го исполняваме; и самъ разсѣди, има ли по добро и по красно нѣщо отъ това: когато челоуѣкъ познава добрѣ Бога, творецъ-атъ си, когато той наздраво Го върва, когато на Него ся надѣва, и когато ся влада, както заповѣда Свято то Писмо! —